

Chojnice, dnia 22 maja 1935 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 21

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY:

54. Przedruk z Dziennika Ustaw nr. 27/35 w sprawie ustawy z dnia 26. marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne	79
55. Rozporządzenie Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 14 maja 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 15 marca 1933 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich	81
56. Kwesta na rzecz budowy kościoła rzym.-kat. w Szczurowicach	82

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

1. Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego o przetargu ustnym reszty inwentarza żywego i martwego z maj. państw. Ciecholewy	82

DZIAŁ URZĘDOWY

54

Przedruk z Dziennika Ustaw nr. 27/35 w sprawie ustawy z dnia 26. marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Art. 1. Świadczenia w naturze w myśli ustawy niniejszej polegają na dostarczeniu prostej (niewykwalifikowanej) robocizny pieszej i zaprzęgowej.

Art. 2. (1) Obowiązkiem świadczeń w naturze można obciążać tylko w celu:

- 1) budowy i utrzymania dróg samorządowych;
- 2) wykonania melioracji wodnych, uzasadnionych interesem publicznym, oraz utrzymania

istniejących urządzeń melioracyjnych o takim samym charakterze;

3) wznoszenia budynków gminnych i gromadzkich;

4) zagospodarowania i zalesiania nieużytków gminnych i gromadzkich.

(2) Stwierdzenie, że wykonanie robót, określonych w ust. (1) pkt. 2), uzasadnione jest interesem publicznym, należy do wojewody, który orzeka po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej.

Art. 3. (1) Obowiązek świadczeń w naturze obciąża osoby fizyczne i prawne w gminach wiejskich i miastach niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych, które opłacają podatek gruntowy, podatek od nieruchomości w gminach miejskich i niektóre budynków w gminach wiejskich i podatek przemysłowy — w stosunku do sumy tych podatków, obciążających poszczególnego płatnika, przyczem za podstawę wymiaru świadczeń przyjmuje się dla płatników podatku gruntowego zasadniczy podatek gruntowy, dla płatników podatku od nieruchomości (budynkowego) — państwowy podatek od nieruchomości (budynków), a dla płatników podatku przemysłowego — cenę świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych bez pobieranych do tej ceny dodatków na rzecz związków samorządu terytorjalnego i gospodarczego oraz na rzecz szkół zawodowych.

(2) Posiadaczy gruntów na obszarze gmin wiejskich, którzy nie opłacają podatków, wymienionych w ust. (1), natomiast opłacają gminny podatek wyrównawczy, obowiązek świadczeń w naturze obciąża w stosunku do opłacanego podatku wyrównawczego.

(3) W przypadku obciążenia obowiązkiem dostarczania robocizny na cele drogowe lub szkolne osób, obowiązanych w myśl przepisów ust. (1) wolno obciążać na terenie miasta na te cele również osoby fizyczne, które nie opłacają podatków, wymienionych w ust. (1), natomiast opłacają podatek dochodowy, przyczem najwyższe dopuszczalne obciążenie tych osób nie może przekraczać trzech dniówek robocizny pieszej w ciągu roku.

(4) Rozporządzenie wojewody, wydane przy udziale wydziału wojewódzkiego (w województwach poznańskim i pomorskim przy udziale izb wojewódzkich) z głosem stanowczym może wyłączać miasta z pod obowiązku świadczeń w naturze.

Art. 4. (1) Obowiązkiem świadczeń w naturze można obciążać jedynie w celu wykonania robót na obszarze tej gminy, w której znajduje się przedmiot podatkowy, uzasadniający ten obowiązek (art. 3 ust. (1) z tem zastrzeżeniem, że do robót meljoracyjnych (art. 2 ust. (1) pkt. 2)) można pociągać tylko mieszkańców tych gromad, które z wykonywanych albo konserwowanych urządzeń odnoszą albo odniosą korzyści lub udogodnienia gospodarcze, a do robót przy wznoszeniu budynków gminnych lub gromadzkich, służących na pomieszczenie szkół powszechnych oraz mieszkań dla nauczycieli, można pociągać tylko tych, których przedmioty, uzasadniające obowiązek świadczeń, znajdują się w obwodzie szkolnym (art. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 143), jaki mają obsłużyć wznoszone budynki.

(2) Posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych nie mogą być obciążeni obowiązkiem świadczeń w naturze w okresach pilnych robót polnych i leśnych oraz w okresach wykonywania robót, związanych ze scaleniem gruntów.

Art. 5. (1) Ilość robocizny w stosunku do podstawy podatkowej (art. 3) oblicza się i wymierza w dniówkach robocizny pieszej.

(2) Dla posiadaczy środków przewozowych całość lub część świadczeń w robociznie pieszej może być przeliczona na świadczenia w robociznie zaprzęgowej przy zastosowaniu norm, oznaczonych w art. 8 ust. (1) pkt. 3).

(3) Wymiar świadczeń w robociznie zaprzęgowej nie może przekraczać faktycznych możliwości posiadacza zaprzęgu co do ilości dni roboczych i ilości środków przewozowych.

(4) Władza wymiarowa może przypadającą ilość dni robocizny zamienić na wykonanie określonej ilości robót. Ilość robót należy obliczać na podstawie średniej wydajności pracy, wykonywanej na dniówkę w danej kategorii robót.

Art. 6. (1) Zamiast dostarczenia robocizny można uiścić w gotówce równowartość pieniężną obliczoną według norm, ustalonych zgodnie z art. 9.

(2) Jeżeli obowiązany nie wykona robocizny w wyznaczonym czasie, winien uiścić równowartość w gotówce w trybie, obowiązującym przy poborze danin komunalnych, przyczem za termin płatności uważa się ostatni dzień okresu, w ciągu którego wykonane miały być świadczenia.

(3) Sumy pieniężne, powstałe z uiszczenia równowartości robocizny, mogą być użyte jedynie na wykonanie tych robót, przy których są wymagane świadczenia w naturze.

Art. 7. Za zgodą organu, kierującego wykonaniem robót, obowiązany może zamiast wyznaczonej robocizny wykonać inną robocizną albo odstąpić własność materiałów, potrzebnych do wykonania robót.

Art. 8. (1) Rozporządzenie wojewody, wydane przy udziale wydziału wojewódzkiego, współdziałającego z głosem stanowczym (w województwach poznańskim i pomorskim — przy takimże udziale izby wojewódzkiej), określi:

1) najwyższe dopuszczalne granice obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele łącznie, dozwolone, w myśl przepisów ustawy niniejszej, w stosunku do podstawy wymiaru (art. 3);

2) okresy czasu pilnych robót polnych i leśnych (art. 4 ust. (2) z uwzględnieniem warunków miejscowych i typów gospodarstw;

3) najdalszą dopuszczalną odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń;

4) wartość dniówki robocizny zaprzęgowej, wyrażoną w dniówkach robocizny pieszej;

5) najwyższe dopuszczalne stawki równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej;

(2) Normy, o których mowa w ust. (1), mogą być różne dla poszczególnych części województwa.

(3) W zakresie norm, przewidzianych w punktach 2), 3), 4) i 5), rozporządzenie wojewody powinno być poprzedzone zasięgnięciem opinii właściwych rad powiatowych.

Art. 9. (1) Wysokość równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej ustalają rady gminne (miejskie) na cały rok budżetowy zgóry przed rozpoczęciem roku budżetowego.

(2) Równowartość pieniężna powinna być obliczona w stosunku do rzeczywistych kosztów robocizny na obszarze gminy, nie może jednak przekraczać norm, oznaczonych w myśl art. 8.

Art. 10. (1) O obciążeniu obowiązkowym świadczeń w naturze postanawiają:

1) rady gminne (miejskie), gdy chodzi o roboty podejmowane w wykonaniu zadań, należących do zakresu działania gminy;

2) we wszystkich innych przypadkach — rady powiatowe.

(2) Gdy obowiązek świadczeń w naturze nałoży rada powiatowa — powiatowy związek samorządowy winien dostarczyć kierownictwa te-

chnicznego (sporządzenie projektu, kosztorysu, dozór techniczny).

Art. 11. (1) Gminy pod nadzorem i przy pomocy wydziałów powiatowych mają obowiązek przeprowadzać corocznie niezbędne roboty, dające się wykonać przy pomocy świadczeń w naturze, w celu utrzymania urządzeń melioracyjnych o znaczeniu publicznym. Nadzór techniczny nad prowadzonymi robotami należy do właściwych organów państwowych.

(2) Przepis ust. (1) nie obejmuje tych urządzeń melioracyjnych, które są utrzymywane należycie przez powołane do tego spółki wodne, działające na podstawie prawa wodnego.

Art. 12. (1) Organa, przeprowadzające scalenie gruntów, mogą — w zakresie, przewidzianym w art. 8 ust. (1) pkt. 1) — obciążać uczestników scalenia obowiązkiem świadczeń w naturze, celem wykonania niezbędnych robót wodno-melioracyjnych, związanych ze scaleniem, a obowiązkiem świadczeń w celu wykonania odpływów i dopływów, związanych z temi robotami — także inne osoby, obowiązane do świadczeń w naturze w myśl art. 3.

(2) Świadczeń w naturze, potrzebnych na utrzymanie urządzeń wodno-melioracyjnych, wykonanych w myśl ust. (1), dostarczą właściwe gromady pod nadzorem gmin i wydziałów powiatowych w zakresie, przewidzianym w art. 8 ust. (1) pkt. 1).

Art. 13. (1) Ilość świadczeń w naturze na cele, nieobjęte zadaniami, należącymi do zakresu działania gminy i gromady, nie może przekraczać w roku budżetowym 25% obciążenia świadczeniami w naturze, nałożonymi na podstawie przepisów ustawy niniejszej, a w szczególności przepisów art. 8 ust. (1) pkt. 1).

(2) Jeżeli zgłoszone przez właściwe organa zapotrzebowania na świadczenia w naturze łącznie z zapotrzebowaniem, wynikającym z wypełnienia zadań należących do zakresu działania gmin i gromady, przekraczają normy najwyższego obciążenia — wydział powiatowy rozstrzyga, które roboty mają być w tym roku wykonane.

Art. 14. (1) Zapotrzebowanie na świadczenia w naturze na cały rok budżetowy winno być zgłoszone przez właściwe organa zarządowi gminnemu (miejskiemu) nie później, niż na dwa miesiące przed rozpoczęciem roku budżetowego.

(2) Na podstawie zgłoszonych zapotrzebowań oraz uchwał rady gminnej (miejskiej) (art. 10 ust. (1) pkt. (1) zarząd gminny (miejski) co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku budżetowego zestawia ogólny plan świadczeń w naturze dla całej gminy.

(3) Przepisy ust. (1) i (2) nie dotyczą świadczeń w roku budżetowym 1935/36.

Art. 15. Wymiar i pobór świadczeń w naturze na wszystkie cele, dozwolone w myśl przepisów ustawy niniejszej, należy do zarządu gminnego (miejskiego).

Art. 16. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Mini-

strami: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji, określi sposób wymiaru i poboru świadczeń w naturze.

Art. 17. Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają przepisów art. 23 ust. (3) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego oraz przepisów, normujących dostarczanie świadczeń przy wykonywaniu melioracji w związku z przebudową ustroju rolnego.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym właściwym ministrom.

Art. 19. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: W. Sławek

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski.

(Dz. U. R. P. Nr. 27/35 poz. 204).

55

Rozporządzenie

Starosty Powiatowego Chojnickiego

z dnia 14 maja 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 15 marca 1933 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr. 53 poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. Ust. Nr. 40 poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 15 marca 1933 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Wojew. nr. 8. poz. 80) ulega następującym zmianom: W § 1 po punkcie 10 wstawia się punkt 11 o brzmieniu następującym:

11. Za wszelkie roboty wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w bundkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i

urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w bundykach administracyjnych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te opłacane są przez Skarb Państwa, ustala się opłaty w wysokości 75 procent opłat wymienionych wyżej.

Powyższe nie dotyczy robót wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których roboty te nie są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy
w. z. (—) A. Czerni
v. Starosta.

Nr. A. G. 1/15.

56

Kwesta na rzecz budowy kościoła rzym.-kat. w Szczurowicach.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu na podstawie zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1935 Nr. AP. 2/14 i art. 2 ustawy z dnia 11. III. 1935 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 162) udzielił Komitetowi budowy kościoła rzym.-kat. w Szczurowicach powiatu radziechowskiego zezwolenia na urządzenie w czasokresie do dnia 31 marca 1936 roku zbiórki publicznej na obszarze Województwa tarnopolskiego, stanosławowskiego, krakowskiego, łowskiego, kieleckiego, lubelskiego, warszawskiego, poznańskiego i pomorskiego.

Zbiórka będzie mogła być przeprowadzona w postaci:

1) zbierania ofiar na konto czekowe Komitetu w P. K. O.

2) w sprzedaży cegiełek, obrazków i pocztówek po ściśle oznaczonych na tych przedmiotach cenach.

3) zbieranie ofiar na listy składkowe.

Zbiórką zajmować się mogą tylko osoby dorosłe, będące członkami Komitetu, zaopatrzone

w legitymacje imienne z fotografiami i opisami, wystawione na odpisach niniejszego zezwolenia przez Komitet a widymowane przez Urząd gminny w Szczurowicach.

Chojnice, dnia 6 maja 1935 r.

Starosta Powiatowy
w. z. (—) A. Czerni
v. Starosta.

Nr. A. P. 19/13.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

1

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki Pomorski ogłasza na sprzedaż w drodze przetargu ustnego resztę inwentarza żywego i martwego i in. z maj. państw. Ciecholewy, pow. chojnickiego, st. kolej. Chojnice, a mianowicie:

12 koni, 1 stadnika, 15 krów, 4 jałowice, 6 cieląt, 1 knura, 11 macior, kilkadziesiąt warchlaków i prosiąt, 1 parowy komplet młocarniany, 3 bryczki, wozy robocze, różne narzędzia rolnicze, dynamomaszynę oraz drzewo użytkowe.

Przetarg odbędzie się w maj. państw. Ciecholewy w dniu 28 maja rb. o godz. 10-tej.

Sprzedaż nastąpi za gotówkę, najwięcej dającym.

Bliższych informacji można zasięgnąć w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim — Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych w Toruniu pokój nr. 36, lub w Administracji maj. państw. Ciecholewy.

Ogłaszany na sprzedaż inwentarz można obejrzeć w maj. Ciecholewy za poprzedniem zgłoszeniem się w kancelarii Administracji majątku.

Za Wojewodę
Naczelnik Wydziału Rolnictwa
i Reform Rolnych
(—) Ceceniowski